ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ସି ଏମ୍ ପି ସଂଖ୍ୟା 662/2015</u>

(ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 ର ଧାରା 227 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ)

****

ଗୋପାଳ ବାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... ଆବେଦନକାରୀମାନେ

-ବନାମ -

ଦିନେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ .... ପ୍ରତିପକ୍ଷ

<u>ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତା</u>

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଭିଷେକ କେଜ୍ରିୱାଲ, ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ୍. ସି. ରାଉତ, ଅଧିବକ୍ତା

31.07.2023 ତାରିଖରେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ପରିସମାପ୍ତ ହେଲା

ପୀଠାସୀନ:

କୃଷ୍ଣ ରାମ ମହାପାତ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

<u>ରାୟ</u>

1. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଆଗଲା ।

2. ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ରାଉରକେଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଫ୍.ଏ.ଓ ସଂଖ୍ୟା 02/2014 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 21 ଫେବୃଆରୀ, 2015 (ସଂଲଗ୍ନକ-7) ର ରାୟକୁ ଏହି ସି.ଏମ୍.ପି. ରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ମକଦ୍ଦମା ସମାଧାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରଣ କରିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମାଧାନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଚରିତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରି ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

3. ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେଜ୍ରିୱାଲ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦିପନୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଧିକୃତ ହୋଇ, ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମ, 1963 (ସଂକ୍ଷିପ୍ତତା ପାଇଁ 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 53/2013 ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଆଇ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 35/2013 ରେ ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 29, 2014 (ସଂଲଗ୍ନକ -5) ର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରି, ବାଦୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଏଫ୍ ଏ ଓ ସଂଖ୍ୟା 02/2014 କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଂଲଗ୍ନକ-7 ଅଧୀନରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି ।

4. ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କେଜ୍ରିୱାଲ, ଅଧିନିୟମ 6 (3) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ସଂକ୍ଷେପରେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଏକ ଅପିଲ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଶ୍ରୀ କେଜ୍ରିୱାଲ, 1995 (II) OLR 394ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ***ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସିଂ ବନାମ ଗୋଲକ ଚନ୍ଦ୍ର ମାଧୁଆଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ,*** ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ XLIII ନିୟମ 1 (r) CPC ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 6 (3) ର ପରିସର ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି କହିଥିଲେ ଯେ, ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 6 (3) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 CPC ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅପିଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

5. ***ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସିଂ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ଙ୍କ*** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 'ଆଦେଶ' ଶବ୍ଦକୁ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ:

> *"ଏହା ସାଧାରଣତଃ ମାମଲାରେ କିଛି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମାଦେଶ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ନକରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା କେବଳ ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ । "*

5.1 ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଇନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ: -

"8. ଯେପରି ଉପରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ମକଦ୍ଦମାର ଯେକୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନର ନିଷେଧ, ନିରଙ୍କୁଶ ଅଟେ । ଏହି ଉପସର୍ଗ ଉପରେ କୌଣସି ବିବାଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଆଦେଶରେ ନିଷେଧାଦେଶ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ତାହା ବିବାଦର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ମାମଲାରେ, ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବେ ଆବେଦନରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ତାହା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 39, ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଆଦେଶ ଭୁଲ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ । କ'ଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ କ'ଣ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାପିତ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ କି । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସାଧାସିଧା, ସରଳ ଓ ଦୃଢ଼ ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ହଁ । ତଥାପି, ପରିସ୍ଥିତି ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 6 ଅଧୀନରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମ୍ବା ନିଷେଧାଦେଶ ଅଛି ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଦଖଲ ଏବଂ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ଏକ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଏ । ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ଏହି ଡିକ୍ରିର କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ଯାହା ଧାରା 6 ର ଅବଧିରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇଛି । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତାହା ନୁହେଁ । ଏହି ବିବାଦ ସଂହିତାର ଆଦେଶ 39 ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆବେଦନ ସମ୍ପର୍କରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ସଠିକତା ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ତେଣୁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଉପସଂହାରଟି ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ବିଜ୍ଞ ଜିଲ୍ଲା ଜଜ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।"

5.2 ତେଣୁ ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ସିପିସିର ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ରୁ କୌଣସି ଅପିଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (3) ଅନୁଯାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ, ଅବଶ୍ୟ, AIR 2013 SC 1099 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଇଥିବା ***ମହମ୍ମଦ ମେହତାବ ଖାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଖୁଶନୁମା ଇବ୍ରାହିମ୍ ଖାନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ଯାହା ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଗଲା -"

"13. ଯଦିଓ ଏସ୍ ଆର୍. ଅଧିନିୟମ ଧାରା 6 (3) ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ଯେଉଁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଚାରପୀଠରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶରୁ ଉପୁଜିଥିବା ଆବେଦନ, ପି. ଏସ୍. ସତପ୍ପନ୍ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ [(2004) 11 SCC 672] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଥିବାରୁ, ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ ଲାଗୁ ହୋଇନପାରେ, ବିଡ଼ମ୍ବନାର ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଣ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ସଠିକତା ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 136 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସାଧାରଣତଃ ଏବଂ ସାଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଏହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା, ମକଦ୍ଦମା ସ୍ୱତଃ ସମାଧାନ ହେବା ଉଚିତ । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରବାଦଗତ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ହୋଇଛି ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଜର୍ଜରିତ କରିଛି ଯେ, ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ବିଷୟଗୁଡିକୁ ଶେଷ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତୀବ୍ରତା ଏବଂ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରାଯାଉଛି । ପରିସ୍ଥିତିର ମୂଳ ବାସ୍ତବତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରିକ ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାର ଗୁଣବତ୍ତା ସହିତ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ସର୍ବଦା ଏକ କଠୋର ନିରପେକ୍ଷତା ବଜାୟ ରଖି ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବା ଉଚିତ, ଯେମିତିକି, ବିଚାର କରିବାକୁ ମନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏପରି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରିକ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କୁ, ମକଦ୍ଦମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରରେ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିପଦକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଥିବା ନୀତିଗୁଡିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯଦିଓ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହିପରି ନୀତିଗୁଡିକ କୌଣସି ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ସୂତ୍ର କିମ୍ବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ଉପରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ମଧ୍ୟ ମାମଲାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଂଶିକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାର ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ବିବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନର ପରିଣାମ ଯେଉଁଠାରେ ନିଷେଧାଜ୍ଞାକୁ ମନା

କରାଯାଇଛି ଯଦି ବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ପରିଣାମ ସହିତ ବାଦୀଙ୍କୁ ହରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ହେବ । ସାବଧାନତାର ସହିତ ତର୍ଜମା ଏବଂ ସନ୍ତୁଳିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପୂର୍ବ-ବିଚାର ଡିକ୍ରିଗୁଡିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ପ୍ରତିକାର, ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ ଏଡ଼ାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଅଭିଜ୍ଞତା ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ, କେବଳ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଅଧିକାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଅଭିଳଷିତ, ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଭଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହିଁ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତିମ ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନ୍ୟାୟିକ ଶୃଙ୍ଖଳାର କଠୋର ପ୍ରୟୋଗ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ ଏବଂ ସହାୟତା କରିବ । ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରପୀଠ ଗୁଡ଼ିକର ଆଦେଶର ସ୍ୱୟଂ-ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ବୋଧଗମ୍ୟତାର କ୍ଷମତା, ମୁଖ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିପଦଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବାରେ ଏକ ଦୀର୍ଘ ପଥରେ ସହାୟକ ହେବ ।"

ତେଣୁ ସେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସଂଲଗ୍ନକ-7 ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ବାତିଲ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।"

6. ବାଦୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଉତ, ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କର ନିବେଦନ ଯେ ଯେହେତୁ ବାଦୀ-ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କୁ ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିପିସି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାର ଅଧିକାର ଅଛି, ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (3) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାକୁ ଏତେ ହାଲୁକା ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଉଥିବା ଆଦେଶ XLIII ନିୟମ 1 (r) ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗୁ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହିପରି, ଆଦେଶ XLIII ନିୟମ 1 (r) ସିପିସି ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ, ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମାବଳୀ 1 ଏବଂ 2 ସିପିସି ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରିକି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ । ତାଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ 2014 (2)

Mh.L.Jରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ***ରାଜଶ୍ରୀ ପ୍ରବୀନ୍ ସୋନାବନେ ସୋନାବନେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅରବିନ୍ଦ କୁମାର ଫତେଚାନ୍ଦ*** ମାମଲାର ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଶୃଙ୍ଖଳା ସମେତ ନିର୍ଭର କରି ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ :-

"6. ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର, ଆଦେଶ 39, ନିୟମାବଳୀ 1 ଏବଂ 2 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଥରେ ଦାଖଲ ଏବଂ ଫଇସଲା ହୁଏ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ 43, ନିୟମ 1କୁ ଆବାହନ କରି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରତିକାର ଏହାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବ । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିକାର ଅଧିନିୟମ ଧାରା 6 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା, ସରଳ କାରଣ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ସେଠାରେ ଆଦେଶ ଏବଂ କିମ୍ବା ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ ।"

ସେ (1998) 1 SCC 500 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ***ବିନିତା ଏମ୍. ଖାନୋଲକର ବନାମ ପ୍ରଜ୍ଞା ଏମ୍. ପାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*** ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି: -

"3. ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନକୁ ବାଦ ଦେଇ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତାକୁ ହ୍ରାସ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସାର୍ବଭୌମ ସନନ୍ଦରୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା କ୍ଷମତା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି, ତାହା ବାଦ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବୈଧାନିକ ଅଧିନିୟମ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦେଇଥାଏ । ଅଧିନିୟମ ଧାରା 6 (3) ରୁ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯଦି ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 15କୁ ଲାଗୁ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆଦେଶଟି ଅପିଲ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମ ବିଚାରରେ, ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 15ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାଷାରେ, ଉକ୍ତ ଆବେଦନଟି ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା କାରଣ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମୂଳ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରି ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ସେହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।"

6.1 ଏହା ତାଙ୍କର ନିବେଦନ ଯେ, 2000 (4) ALD 159 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଥିବା ***ଏ.ଏନ୍. ପରମକୁଶ ବାଇ ବନାମ କେ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ*** ମାମଲାରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମ 1 ଏବଂ 2 CPC ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ତେଣୁ, ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 227 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବାବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଟିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେ ସି. ଏମ୍. ପି. ଙ୍କୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

7. ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ନିବେଦନକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଏ:-

"6. ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା-*(1) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ବିନା ଅନୁମତିରେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ବେଦଖଲ କରାଯାଏ, ସେ କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଅଧିକାରରେ ରହିଆସିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି, ମକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା, ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ସ୍ଥାପିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏହାର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିପାରିବେ ।*

(2) ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଅଣାଯିବ ନାହିଁ-

(କ) ବେଦଖଲ ତାରିଖ ଠାରୁ ଛଅ ମାସର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ; କିମ୍ବା

(ଖ) ସରକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

(3) ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରିରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ରହିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହିପରି କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରିର କୌଣସି ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

(4) ଏହି ଧାରାରେ କୌଣସି ବିଷୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଜର ସତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଏବଂ ଏହାର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।

7.1 ଉପ-ଧାରା (3) ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଡିକ୍ରି ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ XXXIX ନିୟମାବଳୀ 1 ଏବଂ 2 ସିପିସି ଅଧୀନରେ ଆଦେଶ ସମେତ କୌଣସି 'ଆଦେଶ' ରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ହେବ ନାହିଁ । ***ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସିଂ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)*** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଭଳି ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ରାଉତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏହି ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ, କାରଣ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବ କି ନାହିଁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥିର କରେ । ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନକୁ ବାରଣ କରୁଥିବା ଆଇନଗତ କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତାକୁ କାଟି ପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ଆବେଦନ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନକୁ ବାଦ ଦେଇ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ କ୍ଷମତାକୁ ହ୍ରାସ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ***ରାଜଶ୍ରୀ ପ୍ରବୀଣ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)*** ଙ୍କ ମାମଲାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ମୁଁ ପ୍ରଭାବିତ ନୁହେଁ । ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସମାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6(3) ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନାହିଁ, ଯାହା ***ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସିଂ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)***ଙ୍କ ମାମଲାରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ XLIII ସିପିସିର ନିୟମ 1 (r) ସହିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 (3) ଅଧୀନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିସର ଏବଂ ପରିଧିକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ।

8. ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗର ମୂଳକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ । ତେଣୁ, ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 227 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଠାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ରାଉତଙ୍କ ନିବେଦନ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ପ୍ରଭାବିତ ନୁହେଁ ।

8.1 ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେଜ୍ରିୱାଲଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଫ୍ଏଓ ସଂଖ୍ୟା 02/2014 ରେ ସଂଲଗ୍ନକ-7 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ରାଉରକେଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

9. ଯେହେତୁ ଏହି ମକଦ୍ଦମା 2013 ବର୍ଷର ଅଟେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ।

10. ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 665/2015ରେ ପାରିତ 13 ମଇ, 2015 ତାରିଖର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା ।

ଏହି ରାୟର ଜରୁରୀ ପ୍ରମାଣୀକୃତ ନକଲ ଉପଯୁକ୍ତ ଆବେଦନ ଉପରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ।

(କେ. ଆର୍. ମହାପାତ୍ର)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ରୋଜାଲିନ୍

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନ ପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣ ଟିପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା
ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ,କଟକ